

„Imparatul acesta despre care e vorba in parabola a pregatit o nunta pentru fiul sau si a invitat dinainte persoane care erau vrednice sa vina la ospat. Si a venit vremea nuntii fiului sau si a trimis pe slujitori la cei care fusesera chemati. Si ei i-au raspuns: „Nu putem veni!”. Erau prinsi cu griji lumesti, cu cumparari de terenuri in loc de tarine, erau cu masini frumoase in loc de boi, si n-au venit. Acestia suntem noi.

Aceasta parabola are o interpretare istorica si o interpretare personala.

Interpretarea istorica este urmatoarea: Dumnezeu a trimis in lume pe Fiul Sau si a pregatit dinainte o nunta. Nunta aceasta este una duhovniceasca. Este nunta viitoare a Mantuitorului cu toti cei care Il vor iubi. El este Mirele mistic. El vine inainte in odaia de nunta si usile se inchid. Daca fecioarele neintelepte n-au untdelemn in candel, ele raman pe-afara. Daca noi nu raspundem la chemarea Tatalui sa venim la nunta Fiului Sau, suntem oameni pierduti.

Dar cei chemati pe vremea aceea erau iudeii. Pe toti i-a chemat prin sute si sute de slujitori, de proroci, de invatatori ai Legii si de carturari. Prin toti i-a pregatit pe iudei ca sa vina la nunta lui Iisus Hristos. Si ei n-au venit, ci au prefacut nunta aceasta intr-o moarte tragica si o inmortantare. Si au pierdut harul lui Dumnezeu, si pierdut va fi pana cand nu vor recunoaste cele facute impotriva lui Iisus. Pentru ca la Rastignire, atunci cand Pilat s-a spalato pe maini inaintea multimii si a zis: „Nevinovat sunt de sangele Dreptului acestuia, voi veti vedea!” (Matei 27,24), iudeii au strigat: „Sangele Lui asupra noastra si asupra copiilor nostri!” (Matei 27, 25). Acesta este un blestem pe care ei si l-au cerut singuri.

Dupa aceea Mantuitorul, la Invierea Sa, i-a trimis pe Apostoli la toate neamurile, ca sa-i cheme pe toti. Si Apostolii au impartit pamantul si au propovaduit: in Africa, in Abisinia indeosebi, in Asia, in Tracia, in Grecia, in zona geto-daca si traca pana in Crimeea (unde a fost Apostolul Andrei). Toti au propovaduit. Iar in casa Domnului inca mai era loc la masa. Putea sa mai vina oricine.

Atunci s-a adresat Dumnezeu celor simpli, celor bolnavi, pe care i-a vindecat, celor cu probleme mari, pe care i-a linistit sufleteste, celor care aveau demoni in ei, pe care i-a izbavit, si tuturor acestora: schiopi, orbi si celor care nu stiau multe lucruri, care locuiau prin pesteri sau prin case saracacioase sau prin colibe. Cu toata dragostea pe toti i-a chemat! N-a existat nici unul care sa nu fie chemat! Toata lumea a fost chemata, pentru ca mai era loc. Si asa s-a umplut casa Domnului. Atunci Mantuitorul nostru, Dumnezeu a zis asa: cei care n-au venit si Eu i-am chemat, in veci nu vor gusta din cina Mea!

Iar interpretarea duhovniceasca e ca azi, pentru noi, chemarea la nunta inseamna chemarea la Sfanta Impartasanie. Aceasta chemare este pentru noi. Suntem chemati toti la Biserica lui Hristos, la nunta lui Iisus Hristos. Cea mai mare nunta a Sa nu este atat Invierea, care este mantuitoare, cat nunta aceasta despre care se vorbeste acum si care este Cina Domnului. Ea este ceea ce facem noi aici, in Altar, cand, prin rugaciunea preotului, care are harul de la episcopul sau, Duhul Sfânt coboara peste Sfanta Masa si preface painea, adica prescura si vinul in Trupul si Sangele Domnului.

Pe prescura mare este in centru un fel de sigiliu. E o cruce care o imparte in patru si pe care scrie: Is, Hs, Ni, Ka. Ni inseamna victoria si Ka inseamna biruitorul, deci Iisus Hristos Biruitorul. Pecetea se taie in patru si se pune pe Sfântul Disc in numele Tatalui si al Fiului si al Sfântului Duh. Va impartasiti din ea cei care va spovediti, care ati postit si v-ati curatit sufletul ca sa puteti lua parte la Cina Mantuitorului.

Sa nu se intample cu voi ceea ce s-a intamplat cu cei din parabola, care in veci nu vor gusta din Cina Mantuitorului! Nimeni nu este lipsit, decat daca el se lipseste pe sine, neraspunzand chemarii lui Hristos. Adica nu-si curateste inima si sufletul de pacate prin marturisire si nu reuseste sa se faca vrednic de impartasire prin post si rugaciune, Sfantul Apostol Pavel spune asa: cine bea Paharul acesta si mananca Trupul acesta cu nevrednicie, isi ia singur siesi osanda. Asa ca va rog sa luati asupra dumneavoastra toata parabola aceasta. Nu sa o cititi ca pe o poveste, ca pe un Fat-Frumos care vine, ci sa vi-o insusiti, sa va identificati cu cei ai lui Iisus, sau cu cei care L-au respins pe Hristos si cu cei care au fost chemati oarecum fortat la Iisus. Majoritatea ortodocsilor suntem, sa spun asa, printr-o „fortare” increstinati prin Botez... La nastere copilul nu stie nimic. El este o fiinta nestiutoare, ca un nestiutor de pe strada. Pe copil il botezam si il facem crestin. Dar el trebuie sa se increstineze apoi prin parinti, prin nasi, prin educatia care se face in scoala si prin el insusi. Atunci este chemat cu adevarat si vine la Hristos ca un copil care stie ce e pacatul, stie ca trebuie sa se marturiseasca, sa se impartaseasca, care stie ca exista un ritual, o taina a nuntii Fiului de Imparat. Aceasta lucrare s-o facem cu totii.

Despre haina de nunta

Ce inseamna haina de nunta? Ce inseamna haina de nunta pentru noi, care venim la biserica? Pe unii ii vedem ca se imbraca mai frumos. Altii nu se imbraca frumos pentru ca nu au haine sau nu au tragerea de inima pentru vesmintele exterioare. Dar toti trebuie sa ne imbracam in haina slavirii lui Dumnezeu. Toti trebuie sa ne imbracam in haina pocaintei, sa punem peste sufletul nostru un vesmant curat, alb, care reprezinta purificarea sufletului nostru prin rugaciune pentru venirea la biserica.

Cand vii la biserica nu-i ca la serviciu, nu este ca la restaurant. Cand vii la biserica te pregatesti sufleteste cu o zi inainte sau chiar cu o saptamana inainte. Spui: „Duminica viitoare mergem la biserica”. Se intampla ceva in suflet, un tremur, sufletul capata alta vibratie decat cea din lumea de toate zilele. In fiecare zi te duci la serviciu si esti satul de el, dar trebuie sa muncesti ca sa-ti castigi viata ta si a copiilor tai. (...)

La biserica vii sa-ti indulcesti privirile spirituale. Aici vezi biserica plina de Sfinti, ei sunt prietenii nostri. Toti acesti Sfinti pe care-i vedeti zugraviti sunt prietenii mei si ai dumneavoastra. Ei se roaga cu noi, ii chemam in ajutor si ei ne raspund. Noi spunem: „Rugati-va pentru noi!” si ei se roaga pentru noi. Daca te cheama Vasile, spui: „Sfinte Vasile, roaga-te pentru mine pacatosul!”. Si el se roaga pentru tine. Aici venim cu alta vibratie suflam. Iesim din dimensiunea umana si intram intr-o dimensiune cereasca. Aici luam contact cu adevaratul Imparat.

Daca venim insa la biserica asa cum mergem la restaurant sau intr-o excursie, nu avem haina de nunta. Venim in haina de toata ziua, plina de pacate, cu tot ceea ce in decursul saptamanii am adunat. Venim in inima noastra cu rautati, cu insulte, cu vorbiri de rau, cu alte pacate mai grave, cu desfranari, cu betii. Nu poti sa aduci sufletul asa la biserica, trebuie sa-l curatesti putin. Asa cum atunci cand te duci la serviciu iti pui o haina mai frumoasa, o camasa mai curata, asa trebuie sa vii in biserica, la slujba, cu un suflet purificat si impodobit. Sa fie ceva in tine care radiaza in afara sfintenie, bucurie si iertare, prin care si tu ierti si ceri iertare tuturor. Aceasta este haina de nunta.

Daca vii la biserica fara haina de nunta, Imparatul, Care este aici de fiecare data, Iisus Hristos stie ce aduce fiecare cu dansul, daca aduce o inima pocaita sau macar o inima indurerata pentru pacatele facute. Stie daca cineva vine cu sfidare in biserica, fara sa-i pese de Dumnezeu, daca vine doar de ochii lumii sau fiindca a auzit ca daca are nevoie de ceva si se roaga,

Dumnezeu ii ajuta... Nu se intra in Imparatia lui Dumnezeu pentru ca ai venit la biserica. Nu se intra in Imparatia lui Dumnezeu pentru ca te-ai inchinat si ai aprins lumanari. Se intra in Imparatia lui Dumnezeu atunci cand vii pregatit cu haina de nunta, cu haina de Cina. Haina aceasta de Cina este o haina spirituala, duhovniceasca. Este tot ceea ce facem noi ca sa ne rupem de pacat.

Incercati deci sa va pregatiti sufletul pentru biserica. Incercati sa lasati la usa bisericii toate patimile lumesti. Daca aveti vrajmasie cu cineva, lasati-o afara! Impacati-va! Daca v-a tulburat cineva cu ceva, iertati-l! Daca ati tulburat pe cineva cu ceva, cereti iertare! Si mai presus de orice, cereti iertare lui Dumnezeu, ca atunci cand intrati in biserica, sa intrati cu sufletul impacat”.

(din: [Parintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii. “A sluji lui Hristos inseamna suferinta”](#), Editura Bonifaciu, 2009)